

Máskor az egész város ünnepli őket. Virágjaiktól tarka, jóságú az utca, s még a vadidegen járókelő se tagad meg tőlük egy bánatos mosolygást. A szomorúság az elmúlt diákéveknek szól, talán saját diákéveinek is, a mosolygás pedig a fiatalságnak, mert azt viselik ünnepi ruhájukon, csokraikon, vára-kozó és megilletődött arcukon. És ki ne gyönyörködne a fiatalságban?

Nos az idén nem jutott időnk a gyönyörködésre. Szinte észrevétlenül búcsúztak és mentek el, 229-en a Tanárképző Főiskoláról, 193-an az orvostudo-

mányi egyetem orvosi karáról, 81-en a gyógyszerésztudományi karról, 129-en a tudományegyetem bölcsész és 148-an a természettudományi karáról. A szokatlanul csendes ünnepségeken-ideszámítva a Ságvári Endre Gimnázium 213 érettségijét — összesen 993-an vetek búcsút tanáraiktól, diákjaikaitól, mindattól, amit egyetlen szóval diákéletnek szoktunk nevezni.

Számtalanszor leírták már az ilyen alkalmakra kitalált közhelyeket, fenyegették a pályakezdeket a nagy betűs étellel, főhánytorgatták nekik soha

Szávay István felvételei

vissza nem térő jódoigukat, hálára buzdították őket, és mindenféle nagy küzdelmeket helyeztek kilátásba kifejezve azért a bizalmat is, amit társadalmunk érez az ifjú nemzedék iránt. Valóban nehéz néhány ünneplő sorban elkerülni a frázisokat. Mégis azt hiszem nem ilyen szokványos szavakkal tömött batoryura van szükségük azoknak, akik most válnak meg az egyetemről, főiskolától. Hadd kívánjunk inkább nekik olyan munkakörülményeket, melyek között alkotó kedvük fölébredhet, amelyek nem hagyják őket belefásulni a

gépies hétköznapiakba, nem engedik rájuk törni a belenyugvába megnyilvánuló korai öregséget, amelyek testüket-lelküket sokáig megtartják fiatalnak. Mert ha mindezt megtalálják a pályakezdekséveiben, akkor búcsúzásuk napja nem volt temetés, a fiatalság temetése, csak pillanatnyi fölélegzés az új feladatok előtt. Mi tehát mindenekelőtt érdemes feladatokat kívánunk, méltót a diplomához, s az ambícióhoz, amivel a diplomát megszerezték.

Álláspályázás

Az intézményeinkben végző hallgatók legtöbb gondot, töprengést, utánjárást okozó problémája. Az utolsó tanévben, de főképpen az utolsó hónapokban karok szerte legfőbb beszédtema. A hallgatók személyi jellemzése, a meghirdetett állásokból kinek-kinek a megfelelő kiválasztása, a Pályázati Bizottság ajánlási sorrendjének kialakítása, majd az „elfogadnak, elutasítanak” izgalma. Bonyolult, számtalan összetevőjű hivatalos ügymeneti láncolat, aminek végigkísérése erőnket meghaladó merészség lenne vállalkozni. Tájékoztatóképpen azonban a Bölcsészettudományi Kar Pályázati Bizottságának meghívására részt vettünk annak rangsoroló ülésén. Ott láttuk, hallottuk, tudtuk meg a következőket:

Mint dr. Duró Lajos, a Pályázati Bizottság elnöke elmondotta, a hallgatók alapszervezeti jellemzésének elkészítésével különösebb probléma nem volt. De a jövőben talán még jobban ki kellene emelni a jellemzések készítésénél, hogy azoknak informatív funkciója mellett minősítő, értékelő jellege is legyen! Az érintett tanszékekkel is lehetne jobban kooperálni. — Gondot a személyi jellemzésekkel kapcsolatosan az okozott, hogy az iskolai gyakorlatok szakvezető tanárainak a jelöltek-ről adandó minősítése nem készült el az ülés időpontjáig. (Itt meg kell jegyezni, hogy a Pályázati Bizottság május 20-án ülésezett, a rektori hivatal érvényben levő utasítása szerint a szakvezetői véleményeket május 25-ig kellett az iskolákból beküldeni. Ezt az elavult határidőt módosítani kellene.)

Ezután a jelöltek tanulmányi, társadalmi és politikai munkájának, emberi magatartásának, a kialakult hivatástudat mértékének és a szociális körülményeknek mérlegelése alapján értékelték és rangsorolták a pályázatosokat. — Elődtörtétek azt is, hogy kik azok a hallgatók, akiknek pályázati kérelmét öt éves kiemelt munkája jutalmaképpen egyetemi ajánlólevéllel támogatják. 34 bölcsész kap ilyen ajánlólevelet az idén.

A Bölcsészettudományi Karon ebben a tanévben 129 hallgató végez. Közülük év közben 12 fő levelező tagozatra iratkozott át, állásuk már van, dolgoznak, 14-en társadalmi ösztöndíjasok, tehát 103 jelölt pályázhatott. Kérelmet azonban csak 59-en adtak be! A 44 nem pályázó hallgató közül 24 főnek már van állása pályázáson kívül, 28-an pedig családi érdeklőségeik miatt Szegeden szeretnének elhelyezkedni. — A szegediek egyébként Csongrád megyébe is pályáztak (21-en: ebben a körzetben a legnagyobb a versengés az állásokért. Például a szegedi Mérei utcai szakmunkásképzőbe meghirdetett egyetlen állásra 5 jelölt pályázik, a makói gimnáziumba egy állásra 6 fő.) A többi megyébe jobb eséllyel pályáznak végzőink. Feltűnő dolog azonban itt is akad. Például az, hogy a Szabolcs-Szatmár megyébe meghirdetett 15 állás egyikére sem tart igényt fő-lünk senki. Komárom megye 11 állásából sem akarnak egyet sem elfoglalni hallgatóink! Ugyancsak érdekesek a következő arányszámok is: Borsodban 36 álláshely 3 pályázó, Fejér megyében 39 állás 5 pályázó. Szolnok megyében 32 állás 1 pályázó!

A köznevelési intézményekben idén előnyös helyzetbe kerültek a magyar-

történelem szakosok, elsősorban ipariskolákba keresik őket. Az angol szakosoknak is sok állást kínáltak. A legkilátástalanabb a helyzete olasz szakon végzőinknek, számukra egyetlen tanári állást sem hirdettek. —

A fenti néhány számadatból is kiderül, hogy néhány hallgatóknak nehéz lesz elhelyezkedni. A Pályázati Bizottság közölte, hogy a pályázatosok elbírálása előtt a kar vezetői személyesen is tájékozódni fognak az érintett megyék-nél és támogatják oda pályázó jelölteiket. A Kari Szakszervezeti Bizottság kérni fogja a megyei szakszervezeti bizottságokat, hogy támogassák pályázóinkat.

(Ezen túlmenően azt hiszem szorosabb személyi kapcsolatok kiépítésére is szükség lenne a megyei és városi illetékes szervekkel, hogy végzőink sorát fokozottabb figyelemmel kísérhessük. Másrészt minden rendelkezésre álló eszközzel harcolni kellene az ellen, hogy „szocialista összeköttetések” révén egyesek teljesen érdemtelenül őket meg nem illető előnyöket élvezzenek az állások betöltésénél. Valahogy meg kellene szüntetni azt a fonák helyzetet is, hogy egyes — az egyetemi évek alatt gyengén felkészülő — társadalmi ösztöndíjas hallgatók szerződési kötétségeik alapján jobb állásokba kerüljenek, mint az arra érdemesebb, nagyobb felkészültséggel rendelkező, de nem társadalmis társaik. Igaz, hogy idén néhány olyan megyében, ahol nem tudták elhelyezni ösztöndíjasukat felmentették azokat kötelezettségeik alól; de úgy érzem ez is csak jobban indokolja, hogy az egész társadalmi ösztöndíj-rendszer politikai, társadalmi következményeit időszerű lenne felülvizsgálni.)

Sz. M.

Viselt dolgaink

(Újabb részletek a Gesta Medicorum-ból)

...Jól elszórakoztunk a gyakorlatokon. A szórakozás eredménye azonban nem mindig olyan volt, mint szeretnénk volna. Így történt, hogy demonstráción egy muzikális hajlamú társunk Wagner próbával akarta kimutatni a székletből a vért. Szintén szórakozások eredménye volt, hogy Sziszi a feltett kérdésekre hosszas tünődés után csak azt válaszolta:

— Mintha olvastam volna erről már valahol.

Mire a vizsgáztató:

— Biztosan az Élettan-könyvben.

Sziszi kissé csodálkozva, de ugyanakkor határozottan válaszolt:

— Nem, az kizárt dolog! Nem is tudtam, hogy van Élettan-könyv.

Néha szóbeli kérdések teszik változatosabb az előadásokat. Patrick a Lampson-Fine kísérletről kezd magyarázni ízes ghánai magyarsággal:

— Ha egy állat 50 (!) liter vérért leengedjük...

Karáczy: Mondj egy ilyen nagy állatot!

Patrick: — Például a nyúl...

Egyre többet hallottunk a műtétekről is. Pl. — Műtét közben figyelni kell a szagra. Bélgáz esetén keresni kell, hol repedt meg a bél. Ha nem találom, akkor az asszisztenciát kívánom.

Nagy lépésekkel haladtunk előre az elmélet elsajátításában. A gyakorlatokon viszont bebizonyosodott, hogy belgyógyászati tudásunk még nem 100%-os. Kulka professzor úr, megkérte Vársárhelyi Öcsit, hogy hallgassa meg a beteg tüdejét és közölje milyen különbséget talált a két oldal között.

— Jobb oldalon alapsejtes légzés, baloldalon enyhe szőrcsőreje.

— Érdekes, pedig határozottan emlékszem, hogy két hete kivettem a bal tüdejét.

Krámer Kati és Malkócs Piroska megismerkedett a B. osztály portásával is. Egy nap, amikor a Pulcz utcában akadt dolguk, valamiért megálltak a zártosztály kapuja előtt egy pillanatra. Az esti szürkületben egyszercsak rájuk dördült a portáról egy hang:

— Mit képzelnék maguk, ilyenkor kell hazajönni? Hát meddig kaptak maguk kimenőt?

Egyetemi éveink alatt a leghasznosabbakat közegészségstanon tanultuk, például, hogy tbc-s papagájjal ne csókolózunk. Ne etessük a burgonyabogarakat DDT-vel, mert korcs utódai lesznek. Édességet, zugpálínkat egyáltalán nem, tejszínhabot csak főzve fogadjunk el idegentől.

Apróhírdetések:

Néma vitapartnert keresek az „Egyetértés fontos” jelígre Weisz.

Puskázni jó, címmel előadássorozat indul. Címek:

„A hőzentráger módszer technológiája” előadó: Tarjánji.

„Kő helyett vessen tenyérbe” előadó: Szelei.

„Nem érheti baj, ha gumit használ” előadó: Czeglédi.

„A tételek csereberélése, lopása, visszalopása, értékesítése” előadó: Vársárhelyi.

Maradék szabadidőm jó pénzért eladom. „Robot vagyok” jelígre: Oláry.

Aki elveszett illúzióimat megtalálta tartsa magánál, „Melancho-Lia” jelígre.

Szereti, ha minden gondolatát helyeslik? Állításaira bármikor díjtalanul igent mondok, csak „ne bántson” jelígre: Gergely.

Balszív elégtelenségemet jobbra cserélném: Pécsék.

Kóbor Lantosunk helyett honhű virágénekest keresünk patrónusnak. „idegenbeszakadt hazánkfia” jelígre: 14. csoport.

Vizsgáznai meg? Ne mulassza el felkeresni Tekle Wolde Selassie polihisz-tort! Hézagoss ismeretét egy óra alatt pompásan átadja Önnek.

Primer koronához sekunder társat keresek „Teleszkóp” jelígre.

Előcsíráztatott dughajhagymát veszek. (Szentkeresztív).

Fogászati műszereket kilóra is veszek. (Lengyel).

Útravaló oktatóinktól: Ne csak nyalni, nyelni is tanuljatok meg. (Fogászat)

Az élet egy rakás szám négyzetgyökének függvénye. (Élettan)

Ép szemem és szemüvegem át egyaránt torz lehet a világ. Helyes nézőponttal minden korrigálható. (Szemészet)

Minden bajban segít a szalicil. (Bőrgyógyászat)

Röntgenszem is tévedhet. (Radiológia)

A lélek állapotát az anyagcsere határozza meg. (Idegyógyászat)

Emlékkönyvünk

Néhány csoport dolgozatot ír orosz nyelvgyakorlatból. Ahogy belép a tanár már mondja is:

— Első kérdés: megegy egy autóbussz. Utazik rajta 22 kiskacsa, 15 szép szürke szemű fiú, 8 majom, 3,5 kg áfonya, öt és fél görögöldinye... (a teremben erős morajlás).

— Mi az lányok, nem tudják mi az, hogy autóbussz?

Orosz irodalom vizsgán az ajtó előtt: — Te, mondd gyorsan Nyedoroszl írta a Fonvizint, vagy Fonvizin a Nyedoroszl?

Szintén orosz irodalom vizsgán a tanár az Igor énekekkel kapcsolatban a kunokról érdeklődik.

— Hallott-e Kun Lászlóról?

— Hogyne, a csoporttársam.

Etika vizsga. A hallgató „összekapargya” mindazt, amit a boldogsággal kapcsolatban tud. Felelete után haragosan kérdezi a tanár:

— Ez magának boldogság? Elégte-len!

Egyik szigorúságáról ismert jogi kari oktatónk többször értékelte a most végző évfolyam zárthelyi dolgozatait lakonikus rövidséggel:

— Meggyőződtem arról, hogy mindent beleadtak. Önökhöz képest, kérem, München báró kontár.

Elsőben vala a tudatlanság. Amikor az első KISZ taggyűlésen felsőbbéves kollégáink magyarázták az egyetemi ösztöndíj-rendszert, T. Marika sehogyan sem értette mi az a népköztársasági ösztöndíj. Tétékás kombinatív készségére jellemzően éjfél felé odahaza megoldotta a rejtélyt és nagy hévvel kezdte szobatársainak magyarázni:

— Világos. Ha a társadalmis annyi évig dolgozik a megyénél, ahány évig fizetik, akkor a népköztársaságis annyi évig dolgozik a népköztársaság-nál...

Vizsgaidőszaki szórakoztatások: A lánykollégiumi illemhelyein kopogással szokás meggyőződni arról, hogy foglalt-e. Egy alkalommal a fülkéből a kopogtatásra „szabad” válasz érkezett.

Néhányan főznek a teakonyhában. Kisvártatva berobban egy ötödéves fűdőkőpenyben, szappannal, törülközővel:

— Szia lányok, van már meleg víz?

Szeretettel jegyzé:
Sz. M. és S. N. E.